

werkteekeningen zijn voorts de buiten- en binnenmuren ten deele rose en ten deele grijs gekleurd, blijkbaar naar gelang ze bestonden of nieuw gemetseld moesten worden.

Wij mogen ons den bouwheer voorstellen als een aanzienlijk kunstliefhebber, die niet zoozeer zijn huis wegens bouwvalligheid liet vernieuwen als wel een aan de hoogste esthetische mogelijkheden van den tijd beantwoordende woning wilde verkrijgen.

Een tijdgenoot, de schilder Van Gool, vertelt in zijn „Nieuwe Schouburg der Nederlandsche kunstschilders en schilderessen” — een vervolg en aanvulling van Houbraken's biografisch werk „De groote Schouburgh” enz. — dat de portretschilder en kunsthandelaar Philips van Dijk zich tegen 1720 in Den Haag vestigde. Het kwam hem zeer te stade, dat toentertijd juist de griffier der Staten-Generaal François Fagel, de graaf van Wassenaar-Obdam en mr. Cornelis van Schuylenburgh kunstkabinetten verzamelden. Laatstgenoemde bewaarde in zijn prachtig huis aan den Vijverberg ook werken van v. Dijk, o.a. een familiestuk. Hij liet dezen meester voorts in een der kamers de historie van Iphigenia schilderen.

Het is begrijpelijk, dat de genoemde verzamelaars zich bij den bouw en inrichting van een nieuw huis de medewerking verzekerden der beste toenmalige kunstenaars. In alle drie gevallen bevond zich onder hen de gewezen stadhoudelijke architect Daniël Marot. De beschildering van het koepelplafond in het tuinpaviljoen van het vroegere huis der Fagels, thans in den tuin van het paleis Noordeinde, draagt de signatuur Matheus Terwesten 1708. Cornelis van Schuylenburg vertrouwde denzelfden schilder, wien ook zijn vader reeds groote opdrachten gegeven had, verschillende decoratieve stukken in zijn nieuwe huis toe.

Ten aanzien van Marot's medewerking aan de architectuur van het huis van Van Schuylenburg staat alleen vast, dat hij den gevel ontwierp. Onder de bouwtekeningen bevinden zich twee schetsen daarvoor van dezelfde hand, waarvan de eene, Daniël Marot gesigioneerde vrijwel overeenkomt met den nog bestaanden toestand; voorts enkele detailstudies, welke evenzeer Marot's manier vertoonen.

Bij vergelijking der teekeningen en de tot stand gekomen façade (afb. 2—4) ziet men de detaillering van het ontwerp groeien. Men kan daaruit leeren, hoe gewichtig schijnbare kleinigheden in de decoratieve behandeling voor het totaal-aspect zijn en hoe moeilijk „de krul” is.

Zoowel de beide schetsen als de werkelijkheid toonen een symmetrischen met natuursteen bekleeden gevel van voorname gereserveerdheid. Het rhytme komt ten deele voort uit de verhouding tusschen vensters en muurvlakken, de verschillen in hoogte en breedte tusschen de vensterrijen, horizontaal en verticaal genomen, en het even uitspringen van middenrisaliet en hoeklisenen. Vooral is dit echter te danken aan het spel van horizontalen en